

w Państwowym Banku Rolnym do ich dyspozycji należnych im sum.

Wreszcie zarówno zaciągający pożyczkę, jak i otrzymujący listy zastawne, winni wyrazić zgodę, aby dzień decyzji Banku o wypłacie pożyczki był miarodajnym dla obrachunku co do należnych kuponów przy wypłacanych listach zastawnych oraz co do przypadających z tytułu pożyczki bankowej opłat wstępnych i rat półrocznych.

§ 11. Wypłata pożyczki nastąpi po wypełnieniu wszystkich warunków, określonych w promesie, i po przedłożeniu Bankowi:

1) wyciągu z księgi gruntowej, stwierdzającego, że zaciągający pożyczkę wpisany jest w dziale I jako właściciel nieruchomości, a w dziale III wpisana została z ustanowionem w promesie pierwszeństwem hipoteka dla pożyczki Państwowego Banku Rolnego,

2) uwierzytelnionego odpisu skryptu dłużnego.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

188.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 marca 1930 r.

o przyznawaniu nagród za przyczynianie się do wykrycia przestępstw podlegających ustawie karnej skarbowej.

Na podstawie art. 240 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) zarządzam co następuje:

§ 1. Według zasad niniejszego rozporządzenia przyznaje się pieniężne nagrody za przyczynianie się do wykrycia przestępstw skarbowych, podlegających wymienionej ustawie (przestępstwa celne, akcyzowe, monopolowe).

§ 2. Nagrody te przyznaje się za przyczynianie się do wykrycia przestępstw, polegających albo na uszczupleniu dochodu skarbowego, albo też na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towarów; przy przestępstwach pierwszego rodzaju obojętnym jest, czy one powodują ubytek dochodu bezpośrednio (np. zatajenie przedmiotu przed dodatkowym opodatkowaniem, lub przedmiotu monopolowego przed podwyżką cen), czy też tylko pośrednio (np. nieupoważniona uprawa tytoniu).

§ 3. Jeśli przestępstwo nie powoduje ani uszczuplenia dochodu skarbowego, ani też naruszenia zakazu przywozu, wywozu lub przewozu a tylko polega na naruszeniu innego jakiegos przepisu, przyznaje się wyjątkowo nagrodę za przyczynienie się do wykrycia co najmniej trzech wypadków takich przestępstw, jeśli te przestępstwa przedstawiają się z innych powodów jako szczególnie karygodne (np. potajemny wyszynk wódki).

Zwłaszcza funkcjonariuszom skarbowym, do zakresu obowiązków których wchodzi ściganie tego rodzaju przestępstw, nagrody za wykrycie tychże mogą być przyznawane tylko w wypadkach zasługujących na wyjątkowe wyróżnienie.

§ 4. Do nagrody dopuszcza się osoby, które współdziałały fizycznie w ujęciu przestępcy lub przedmiotu przestępstwa, albo dokonały takich czynności, które niewątpliwie doprowadziły do wykrycia przestępstwa.

W szczególności udziela się nagród osobom, które doniosły władzy o przestępstwie, udzielając jej takich wskazówek, że wykrycie przestępstwa ich doniesieniu przypisać należy.

Również przyznaje się nagrody rewidentom i superrewidentom celnym za wykrycie przez nich przestępstw, polegających na niezgodnym z rzeczywistością zadeklarowaniu towarów w urzędach celnych, które spowodowało lub spowodować mogło uszczuplenie należności celnych.

§ 5. Nie udziela się nagród na zasadach niniejszego rozporządzenia osobom, których rola w wykryciu przestępstwa ograniczyła się do wydania potrzebnych zarządzeń, lub polegała na dokonaniu czynności śledczych, zwłaszcza jeśli zarządzenia te oraz czynności śledcze wchodziły w zakres obowiązków służbowych wymienionych osób.

§ 6. Od otrzymania nagrody wyklucza się osoby, które przestępcę do popełnienia przestępstwa namówiły, albo zapewniły mu pomoc lub bierne zachowanie się przy popełnieniu przestępstwa, lub też w inny sposób w popełnieniu przestępstwa uczestniczyły.

§ 7. Nagrody za doniesienie przyznaje się pod warunkiem, że donoszący ujawnił władzy swoją osobę (nazwisko) przed wykryciem przestępstwa; doniesienia bezimiennie (anonimowe) nie uzasadniają przyznania nagrody zgłaszającemu się następnie donosicielowi.

§ 8. Przyznanie nagrody następuje niezależnie od zasadzenia przestępcy i wogóle przed rozstrzygnięciem sprawy.

Jeśli jednak zachodzi zbyt małe prawdopodobieństwo zasadzenia przestępcy, albo też brak narazie dostatecznych podstaw do oceny rozmiaru popełnionego przestępstwa lub zasługi osoby, roszczeniowej sobie pretensję do nagrody, natenczas odraza się przyznanie nagrody aż do ukończenia śledztwa, albo nawet aż do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. Wyjątkowo można w wypadkach takich przyznać tymczasową nagrodę, a po ukończeniu śledztwa względnie rozstrzygnięciu sprawy nagrodę tę podwyższyć.

§ 9. O ile zachodzą powyższe ogólne warunki, uwzględnia się przy oznaczaniu wysokości nagrody przede wszystkim wysokość wyrządzonej Państwu szkody, względnie szkody, jaka groziła (uszczuplona względnie narazona na uszczuplenie należytość skarbową), obok tego zaś uwzględnia się stopień gorliwości i energii z jaką odnośna osoba przyczyniła się do wykrycia przestępstwa, zwłaszcza zaś poniesione trudy lub narażenie się na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

§ 10. W sprawach karnych skarbowych, w których zachodzi możliwość dokładnego lub przybliżonego obliczenia szkody Skarbu Państwa, dochodzić może ogólna kwota nagrody do siedemdziesięciu pięciu (75%) tej szkody. Przepis ten stosuje się również do przestępstw, polegających na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towarów, jeśli od podlegającego zakazowi przedmiotu ustanowione jest cło (przywozowe, wywozowe lub przewozowe) albo inna opłata.

§ 11. W wypadkach, gdy wymienioną w § 10 niniejszego rozporządzenia szkodę spowodowało względnie spowodować mogło uszczuplenie względnie narażenie na uszczuplenie należności skarbowych od artykułów tytoniowych, ogólna kwota nagrody nie może przewyższać szacunkowej wartości tych artykułów, o ile sprawca przestępstwa nie został ujęty.

Również ogólna kwota nagrody nie może przekraczać dziesięciu (10%) uszczuplonych należności celnych za wykrycie przestępstw, polegających na niezgodnym z rzeczywistością zadeklarowaniu towarów w urzędach celnych.

§ 12. Za wykrycie przestępstw polegających na naruszeniu samego tylko zakazu przywozu, wywozu lub przewozu, jak również innych przestępstw, co do których oznaczenie szkody Skarbu Państwa jest niemożliwe (np. wykrycie tajnej gorzelnii) dochodzić może nagroda do pięciu tysięcy złotych.

§ 13. Jeśli w danej sprawie jest więcej osób, mogących rościć sobie pretensję do nagrody, wyznacza się najpierw ogólną kwotę nagród, a potem dzieli się tę kwotę między te osoby stosownie do stopnia ich zasługi, a więc nie można np. przyznać każdej z tych osób rzeczono 75%, lecz te 75% między te osoby się dzieli.

§ 14. W sprawach o przestępstwa, podlegające ukaraniu według art. 45 — 56 ustawy karnej skarbowej, przyznawanie nagród porucza się dyrekcjom ceł, we wszystkich innych sprawach — izbom skarbowym; obojętne jest przytem, czy rozstrzygnięcie sprawy należy do właściwości władz skarbowych, czy sądów (art. 136 i nast. ustawy karnej skarbowej). Przeciw decyzjom tym niema odwołania do Ministerstwa Skarbu.

§ 15. O ileby wyrządzona Skarbowi Państwa szkoda przez jeden i ten sam wypadek przestępstwa przekraczała kwotę tysiąca złotych, decyzję w sprawie przyznania nagrody zastrzega się Ministerstwu Skarbu, a dyrekcje ceł względnie izby skarbowe ogranicza się w tych wypadkach do przedstawienia Ministerstwu należycie uzasadnionego wniosku.

Również w wypadkach, określonych w § 3 i § 12 niniejszego rozporządzenia, powołane jest do przyznania nagrody wyłącznie Ministerstwo Skarbu.

Natomiast w wypadkach, przewidzianych w § 11 niniejszego rozporządzenia przyznawanie nagród porucza się izbom skarbowym lub dyrekcjom ceł, choćby nawet wyrządzona Skarbowi Państwa szkoda przekraczała kwotę tysiąca złotych.

Nadto, o ileby izby skarbowe lub dyrekcje ceł miały poważniejsze wątpliwości co do tego, czy nagroda może być wogóle przyznana, mogą przedłożyć

sprawę do decyzji Ministerstwa, choćby załatwienie tej sprawy leżało w granicach ich kompetencji.

§ 16. Przyznanie nagrody przez izbę skarbową względnie dyrekcję ceł następuje zawsze na podstawie wniosku tego urzędu akcyz i monopolów względnie celnego, w którym toczy się postępowanie karne w danej sprawie, lub który przekazuje sprawę do sądowego rozstrzygnięcia.

Wnioski te przedstawia się w każdej sprawie osobno, przyczem nie dołącza się aktów sprawy, zwłaszcza w wypadkach, gdy przesłanie aktów opóźniłoby rozpatrzenie sprawy karnej.

Władza I instancji przedstawia wniosek władzy II instancji na druku, sporządzonym według załączonego wzoru, ta zaś, o ile sprawa przekracza jej kompetencję, przedstawia wniosek Ministerstwu Skarbu, zamieszczając na otrzymanym wniosku lub w osobnym sprawozdaniu swój własny wniosek.

§ 17. Wnioski o przyznawanie nagród winny być przedstawiane przez władzę I instancji w dwutygodniowym terminie, licząc od dnia otrzymania przez tę władzę odnośnych protokołów karnych lub doniesień o popełnionem przestępstwie, chyba że przedstawienie tych wniosków w powyższym terminie byłoby niemożliwe z przyczyn od wnioskodawców niezależnych, a w szczególności z powodu niedostawienia równocześnie z wymienionymi aktami zajętych towarów, nienadesłania we właściwym czasie protokołów oszacowania przez państwowe fabryki artykułów tytoniowych i t. p.

Jeśli zachodzą okoliczności, przewidziane w § 8 niniejszego rozporządzenia, władza I instancji przedkłada w wyżej ustalonym terminie władzy II instancji uzasadnione wnioski o konieczności odroczenia decyzji w sprawie przyznania nagrody do ukończenia śledztwa, lub nawet aż do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, albo też w wyjątkowych wypadkach o przyznanie tymczasowej nagrody.

Władza skarbową II instancji, otrzymawszy wymienione wnioski, jest obowiązana w terminie siedmiu dni od daty wpłynięcia tychże rozpatrzyć je i wydać decyzję we własnym zakresie działania lub wystąpić z odpowiednim wnioskiem (tak co do przyznania nagrody, jak również i jej odroczenia) do Ministerstwa Skarbu.

Sprawa nie może być wykreślona z ewidencji, dopóki nie stwierdzono wyraźnie na akcie, że albo nagroda się nie należy, albo, że ją już wypłacono.

§ 18. Nagrody wypłaca się na podstawie asygnacji izby skarbowej względnie dyrekcji ceł z otwartego na ten cel kredytu.

§ 19. W województwie śląskiem wszelkie uprawnienia przyznane niniejszem rozporządzeniem izbom skarbowym, przysługują śląskiemu urzędowi wojewódzkiemu (wydziałowi skarbowemu).

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 700).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn.
6 marca 1930 r. (poz. 188).

(Strona 1).

Stan sprawy (karno-skarbowej)

przeciw

Dzień i miejsce przytrzymania względnie wykrycia przestępstwa	Przytrzymane przedmioty przestępstwa	Krótkie opisanie towarzyszących przytrzymaniu względnie wykryciu okoliczności, z których ocenićby można, kto i w jakim stopniu przyczynił się do wykrycia przestępstwa — z uwzględnieniem także do- nosiciela	Jak obwiniony się tłumaczy (czy przyznaje się do winy)	Wysokość wy- rządzonej Skar- bowi Państwa szkody

(Strona 2).

w

dnia

L.....

Wniosek

o przyznanie nagrody za przyczynienie się do wykrycia przestępstwa —
w sprawie przeciw

Do Izby skarbowej
Dyrekcji Cei w

Na podstawie zawartego na pierwszej stronie stanu sprawy przedstawia się wniosek o przyznanie następujących nagród:

1)..... (imię i nazwisko, zawód lub charakter służ-
bowy, adres, kwota nagrody liczbowo i słownie)

(Podpis naczelnika Urzędu względnie jego zastępcy)